

Arrest

nr. 78 145 van 27 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 27 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS loco advocaat T. VAN DEN BOSSCHE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 4 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op 5 oktober 2010 een asielaanvraag in. Op 23 december 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 16 Hamle 1985 Ethiopische kalender (hierna E.K., oftewel 23 juli 1993) te Gindeweyen (Eastern Gojam). U bent van Amhaarse afkomst. Uw vader, A. Y. (...) was leraar. Uw moeder, T. G. (...) was verpleegster. In Ginbot 1997 E.K. (oftewel mei 2005) waren het verkiezingen. Uw vader was lid van een politieke partij. Hij werd aangehouden. Hij zat ongeveer een maand in detentie en jullie gezin kreeg problemen. In 2000 E.K. (oftewel 2007-2008) besloten uw ouders naar Addis Abeba te verhuizen in de hoop dat dit de situatie van uw vader zou verbeteren maar ook opdat u en uw broer een betere opleiding zouden kunnen krijgen. In 2002 E.K. (oftewel 2009-2010) werd u in de aanloop naar de verkiezingen dat jaar op weg naar school of op weg naar de winkel vaak lastig gevallen door agenten in uniform of in burgerkledij. Ze vroegen u dan welke documenten uw vader thuis bijhield en wat de mening was die hij thuis verkondigde. Ze wilden informatie over uw vader. Omdat u weigerde hen informatie te geven bedreigden ze u. Ze dreigden ermee ervoor te zorgen dat u van school gestuurd werd. De aanhoudende bedreigingen maakten u bang. Toen u uw vader erover aansprak zei hij dat het hun zaken niet waren en dat u zich op uw studies moest concentreren. Uw vader woonde veel meetings bij in die periode. Op een dag dat uw vader zo'n meeting bijwoonde, kregen jullie te horen dat hij vermoord werd. Na de dood van uw vader kwam de politie naar jullie huis. Ze intimideerden uw moeder. Ze vroegen uw moeder hen de documenten van uw vader te geven maar uw moeder zei dat ze geen weet had van enige documenten. Uw moeder werd verkracht. Ze bedreigden uw moeder en zeiden dat ze jullie zouden aanvallen. Ze zeiden dat ze met u hetzelfde zouden doen als wat ze met uw moeder gedaan hadden. De agenten kwamen steeds terug. Jullie kregen allemaal een depressie en uiteindelijk besloot u het land te verlaten in plaats van te blijven en van dit alles getuige te zijn. Uw moeder stemde in met uw beslissing. Op 17 Meskerem 2003 E.K. (oftewel 27 september 2010) reisde u samen met uw moeder naar Gondar en vervolgens naar Metema. Op 19 Meskerem 2003 E.K. (oftewel 29 september 2010) verliet u Ethiopië en reisde u naar Soudan. Op 23 Meskerem 2003 E.K. (oftewel 3 oktober 2010) verliet u Soudan. Op 24 Meskerem 2003 E.K. (oftewel 4 oktober 2010) kwam u in België aan waar u de volgende dag bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel een asielprocedure startte.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico' op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u vervolging vreest van de Ethiopische politie omwille van de politieke activiteiten van uw vader (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 25 augustus 2011, hierna CGVS, pp. 6-7, 10-11).

Er dient opgemerkt te worden dat u er voor het Commissariaat-generaal niet in slaagde de politieke activiteiten van uw vader aannemelijk te maken. Zo vertelde u dat uw vader na de verkiezingen van 1997 E.K. aangehouden werd omwille van zijn lidmaatschap van een politieke partij toen jullie nog in Gendeweyne woonden (zie gehoorverslag CGVS, pp.4-5). Toen u echter gevraagd werd iets meer te vertellen over de politieke activiteiten van uw vader zei u de details niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Ook op de vraag over welke politieke partij het ging, bleef u het antwoord verschuldigd (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde enkel dat in die periode iedereen het over 'Kinejit' had in de stad waar jullie woonden (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Toen u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd of uw vader lid was van Kinejit repliceerde u niet te weten tot welke partij uw vader behoorde (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde enkel dat u dit zelf wel vermoedde (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U kon niet zeggen of uw vader kandidaat was bij de verkiezingen van 1997 E.K. (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Zelfs ondanks uw – toen nog – jeudige leeftijd, is het eerder bedenkelijk te noemen dat u niet meer duidelijkheid kan brengen (zelfs niet op minimale wijze) over de politieke activiteiten van uw vader in de periode dat jullie in Gendeweyne woonden, des te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat uw vader om deze reden gedurende een maand in detentie doorbracht en u aangaf dat jullie uiteindelijk mede omwille van deze problemen naar Addis Abeba verhuisden (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

In 2000 E.K. verhuisden jullie naar Addis Abeba (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Op de vraag van het Commissariaat-generaal wat er met de politieke activiteiten van uw vader gebeurde na deze verhuis, antwoordde u dat u dat niet weet en dat alles wat u wist was dat hij soms tegen uw moeder zei dat hij meetings had (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U slaagde er echter niet in te verduidelijken over wat voor meetings het ging (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U voegde enkel toe dat uw vader altijd zei dat hij een ledenvergadering had (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Hierop werd door het Commissariaat-generaal gevraagd van wat deze ledenvergaderingen dan waren (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U stelde dat het over 'Ginbot 7' ging, een beweging en dat ze daar thuis vaak over spraken en dat u vaak over die partij hoorde in de media (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Hierop werd door het Commissariaat-

generaal uitdrukkelijk de vraag gesteld of uw vader lid was van Ginbot 7 (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U repliceerde niet zeker te weten tot welke partij uw vader behoorde (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U bevestigde nadien wel te vermoeden dat uw vader tot Ginbot 7 behoorde (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Toen u echter gevraagd werd wat u thuis dan zoal hoorde over Ginbot 7, antwoordde u dat u niet op de hele discussie lette maar dat wat u er van opving was dat ze zeiden dat Ginbot 7 een goede partij was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het is echter wel erg bevreemdend dat u niet meer kon vertellen over wat u thuis hoorde zeggen over Ginbot 7, des te meer daar u hierdoor vermoedde dat uw vader er deel van uitmaakte. Op de vraag van het Commissariaat-generaal of er ooit mensen kwamen bij jullie thuis die te maken hadden met de politieke activiteiten van uw vader, antwoordde u hun namen niet te weten en ook niet te weten waar ze vandaan kwamen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U vertelde dat uw vader in de aanloop naar de verkiezingen van 2002 E.K. gedood werd tijdens een meeting (zie gehoorverslag CGVS, p.7, 8). U wist niet of uw vader kandidaat was voor de verkiezingen van 2002 E.K. (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U kon niet zeggen wie het lichaam van uw vader naar huis brachten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U stelde enkel dat er mensen bij waren die anders ook bij jullie thuis kwamen, maar kon geen enkele naam of voornaam geven (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat Ginbot 7 geen weet heeft van het feit dat iemand met de naam van uw vader, Atnafu Yeshanew, tijdens een meeting in de aanloop naar de verkiezingen gedood zou zijn geweest (zie documentatie in het administratieve dossier).

Gezien uw onduidelijke, vage en weinig specifieke verklaringen zoals uit bovenstaande vaststellingen blijkt, dient geconcludeerd te worden dat u er niet in slaagde de politieke activiteiten van uw vader aannemelijk te maken.

Daar uit uw verklaringen blijkt dat u vervolging vreest omwille van de politieke activiteiten van uw vader, slaagde u er bij gevolg evenmin in uw vervolging door de Ethiopische autoriteiten aannemelijk te maken.

Uw voogd legde twee rapporten van Human Rights Watch en één rapport van Amnesty International aangaande Ethiopië voor op het Commissariaat-generaal. Deze rapporten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet daar ze geen betrekking hebben op uw persoon specifiek maar enkel op de situatie in Ethiopië algemeen.

Verder was u niet in het bezit van enig document dat een controle van uw identiteit en uw reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoekster – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat haar aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à*

appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

De afgelegde verklaringen mogen evenmin in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Derhalve kon de commissaris-generaal ook op basis van verzoeksters onduidelijke, vage en weinig specifieke verklaringen besluiten tot het niet aannemelijk maken van de politieke activiteiten van verzoeksters vader.

3.2. Verzoekster beweert verder dat op geen enkel ogenblik blijkt dat bij de beoordeling van de feiten rekening werd gehouden met het gegeven dat verzoekster op het ogenblik van de feiten nog minderjarig was. Het is nochtans niet abnormaal dat in dergelijke culturen van minderjarige kinderen verwacht wordt *“dat zij zich [wordt bedoeld : niet] met de gesprekken van de volwassenen bemoeien”*. Dit is dan ook de reden waarom verzoekster geen gedetailleerde verklaringen kan afleggen omtrent de politieke activiteiten van haar vader.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster op het moment van haar vlucht zeventien jaar was. Van een zeventienjarige mag redelijkerwijs verwacht worden dat zij de elementen die de rechtstreekse aanleiding vormden voor het vertrek uit haar land van herkomst op een correcte manier weergeeft en hieromtrent voldoende gedetailleerde en aannemelijke verklaringen kan afleggen. Het feit dat in *“dergelijke culturen”* van de minderjarige kinderen niet verwacht wordt dat zij zich met de gesprekken van de volwassenen bemoeien, vormt geen afdoende verschoningsgrond voor haar flagrante onwetendheden. Van een zeventienjarige die systematisch werd geïntimideerd en bedreigd en ten slotte haar land van herkomst is ontvlucht omdat haar vader werd vermoord omwille van zijn politieke activiteiten, kan immers verwacht worden dat zij een minimale kennis heeft omtrent de redenen waarom haar vader vermoord werd, zeker minstens kan duiden van welke politieke oppositie haar vader deel uitmaakte en welke functie, rol of belang hij binnen deze politieke context vervulde, *quod in casu non*. Er kunnen dan ook geen redenen blijken waaruit enigszins kan worden afgeleid dat verzoekster in Ethiopië in een verontrustende situatie verkeerde. Integendeel, verzoeksters vader was leerkracht, haar moeder verpleegster en hechten belang aan de studies van hun kinderen waarvoor ze volgens verzoekster zelfs verhuisden naar de hoofdstad.

Verder stelt de Raad vast dat uit het gehoorverslag blijkt dat er wel degelijk rekening gehouden werd met verzoeksters profiel als jongere (bv. gehoorverslag p. 3), onder meer door een aangepaste vraagstelling (gehoorverslag p. 7 *“Kan je het op een andere manier in de tijd situeren? Misschien ten opzichte van een andere gebeurtenis?”*). Tevens werd verzoekster een voogd toegewezen, die gedurende het gehele gehoor op 25 augustus 2011 -toen verzoekster al meerderjarig was- aanwezig was, bijkomende informatie heeft neergelegd en nadien nog een uitgebreide toelichting heeft doorgemaild naar de diensten van het Commissariaat-Generaal. Dat de procedure voor het CGVS niet zorgvuldig is verlopen, kan derhalve niet worden weerhouden.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.4. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK